

Vláda zločincov: Keď sa disidenti stanú nepriateľmi štátu

- editor007 | 28. března 2024

USA: Keď sa *odhalenie* trestného činu považuje za *spáchanie* trestného činu, vládu vám zločinci.

V súčasnej americkej vládnej klíme z vás poslúchanie vlastného svedomia a hovorenie pravdy moci policajného štátu môže ľahko urobiť „nepriateľa štátu“. Vládny zoznam takzvaných „nepriateľov štátu“ sa každým dňom rozrastá.

Zakladateľ Wikileaks [Julian Assange](#) je len jednou z najviditeľnejších obetí vojny policajného štátu proti disidentom a informátorom.

Pred piatimi rokmi, 11. apríla 2019, [polícia zatkla Assangea](#) za to, že sa odvážil získať a zverejniť vojenské dokumenty, ktoré vykresľujú vládu USA a jej nekonečné vojny v zahraničí ako bezohľadnú, nezodpovednú, nemorálnu a zodpovednú za tisíce mŕtvych civilistov.

Medzi uniknutými materiálmi boli aj [videozáznamy z dvoch amerických vrtuľníkov AH-64 Apache, ktoré sa zúčastnili série útokov vzduch-zem](#), zatiaľ čo americká letecká posádka sa smiala na niektorých obetiach. Medzi obeťami boli dvaja korešpondenti agentúry Reuters, ktorých zastrelili po tom, čo si ich fotoaparáty pomýlili so zbraňami, a vodič, ktorý zastavil, aby pomohol jednému z novinárov. Dve deti vodiča, ktoré boli náhodou v dodávke v čase, keď na ňu strieľali americké sily, utrpeli vážne zranenia.

Na zločinoch, ako sú tieto páchané vládou, nie je nič obhájiteľné.

Keď sa akákoľvek vláda stane takmer nerozoznatelnou od zla, proti ktorému tvrdí, že proti nemu bojuje – či už má toto zlo formu vojny, terorizmu, mučenia, obchodovania s drogami, obchodovania so sexom, vrážd, násilia, krádeží, pornografie, vedeckých experimentov alebo nejakých iných diabolských prostriedkov. spôsobovať ľudstvu bolesť, utrpenie a otroctvo – že vláda stratila nárok na legitimitu. Sú to ťažké slová, ale ťažké časy si vyžadujú priame rozprávanie.

Je ľahké mlčať tvárou v tvár zlu

Čo je ťažšie – čo nám dnes chýba a tak zúfalo potrebujeme – sú tí s morálnou odvahou, ktorí budú riskovať svoje slobody a životy, aby sa postavili proti zlu v jeho mnohých podobách. V priebehu histórie jednotlivci alebo skupiny jednotlivcov povstali, aby sa postavili nespravodlivosti svojej doby.

Nacistické Nemecko malo svojho [Dietricha Bonhoeffera](#) . Gulagy Sovietskeho zväzu boli napadnuté [Alexandrom Solženicynom](#) . Amerika mala svoj farebne označený systém rasovej segregácie a vojnového štvania, ktorý [Martin Luther King Jr.](#) označil za očividnú diskrimináciu a prospechárstvo .

A potom tu bol Ježiš Kristus, potulný kazateľ a revolučný aktivista, ktorý nielenže zomrel v boji proti policajnému štátu svojej doby – menovite Rímskej ríši – ale [poskytol plán občianskej neposlušnosti](#) , ktorý by nasledovali náboženski aj iní, ktorý prišiel za ním.

Naozaj je vhodné, aby sme si pripomenuli, že Ježiš Kristus – náboženská postava, ktorú kresťania uctievali za svoju smrť na kríži a následné vzkriesenie – zaplatil najvyššiu cenu za to, že sa postavil

proti policajnému štátu svojej doby.

Radikálny nonkonformista, ktorý spochybňoval autoritu na každom kroku, Ježiš bol veľmi vzdialený od zriedenej, korporatizovanej, zjednodušenej, zušľachtenej a sýtenej vízie krotkého tvora držiaceho baránka, ktorý väčšina moderných cirkví predáva. V skutočnosti strávil svoj dospelý život hovorením pravdy o moci, spochybňovaním status quo svojej doby a bránením sa proti zneužívaniu Rímskej ríše.

Podobne ako dnešné Americké impérium, Rímska ríša Ježišových čias mala všetky znaky policajného štátu: utajenie, dohľad, rozsiahlu policajnú prítomnosť, s občanmi sa zaobchádzalo ako s podozrivými s malým postihom proti policajnému štátu, večné vojny, vojenské impérium, stanné právo a politickú odplatu voči tým, ktorí sa odvážili napadnúť moc štátu.

Napriek všetkým chválospevom, ktoré sa vyliali na Ježiša, sa málo hovorí o krutej realite policajného štátu, v ktorom žil, a jeho podobnostiach so súčasnou Amerikou, a predsa sú zarážajúce.

Utajenie, dohľad a vláda elity

Ako sa priepasť medzi bohatými a chudobnými v Rímskej ríši zväčšovala, vládnuca [trieda a majetná trieda sa stali synonymami](#) , zatiaľ čo nižšie triedy, ktoré boli čoraz viac zbavené svojich politických slobôd, rástli nezaujím o vládu a ľahko ich rozptyľoval „chlieb a cirkusy“.

Podobne ako súčasná Amerika s nedostatočnou transparentnosťou vlády, zjavným domácim dohľadom a [vládou bohatých](#) , vnútorné fungovanie Rímskej ríše bolo [zahalené rúškom tajomstva](#) , zatiaľ čo jej vodcovia neustále dávali pozor na akékoľvek potenciálne hrozby pre jej moc. Výsledný [celoštátny dohľad vykonávala predovšetkým armáda](#) , ktorá pôsobila ako vyšetrovatelia, donucovatelia, mučitelia, policajti, kati a väzňatelia. Dnes túto úlohu plnia NSA, FBI, ministerstvo pre vnútornú bezpečnosť a čoraz viac militarizované policajné sily v celej krajine.

Široká prítomnosť polície.

Rímska ríša použila svoje vojenské sily na udržanie „mieru“, čím vytvorila policajný štát, ktorý zasiahol do všetkých aspektov života občanov. Týmto spôsobom títo vojenský dôstojníci, využívaní na riešenie širokého spektra bežných problémov a konfliktov, presadzovali vôľu štátu. V súčasnosti sú tímy SWAT zložené z miestnej polície a federálnych agentov zamestnané na [vykonávanie bežných príkazov na prehliadku menších trestných činov](#) , ako je držba marihuany a podvody s kreditnými kartami.

Občania s malým postihom proti policajnému štátu.

Ako sa Rímska ríša rozširovala, [osobná sloboda a nezávislosť takmer vymizli](#) , rovnako ako akýkoľvek skutočný zmysel pre miestnu vládu a národné povedomie. Podobne aj v dnešnej Amerike [sa občania väčšinou cítia bezmocní](#) , bez hlasu a bez zastúpenia tvárou v tvár federálnej vláde túžiacej po moci. Keďže štáty a lokality sú pod priamou kontrolou federálnych agentúr a nariadení, národ sa zmocňuje pocit [naučenej bezmocnosti](#) .

Večné vojny a vojenské impérium.

[Vojna a zastrešujúci militaristický étos, podobne ako dnes Amerika so svojou praxou stráženia sveta, poskytli rámec Rímskej ríši](#) , ktorá sa rozprestierala od talianskeho polostrova po celú južnú, západnú a východnú Európu, siahajúcu do severnej Afriky a Západná Ázia tiež. Okrem významných zahraničných hrozieb [sa viedli vojny proti zakoreneným, neštruktúrovaným a sociálne menejcenným nepriateľom](#) .

Stanné právo.

Nakoniec Rím nastolil trvalú vojenskú diktatúru, ktorá nechala občanov napospas nedosiahnuteľnému a utláčajúceму totalitnému režimu. Pri nedostatku zdrojov na zriadenie občianskych policajných síl sa Rimania čoraz viac spoliehali na armádu, aby zasiahla vo všetkých záležitostiach konfliktov alebo nepokojov v provinciách, od malých šarvátok až po veľké vzbury. Nie na rozdiel od dnešných policajných síl, s ich [výcvikovými cvičeniami stanného práva na americkej pôde](#), militarizovanými zbraňami a myslením „najsôr strieľaj, potom sa pýtaj“, rímsky vojak mal „[na dosah ruky výkon smrtiacej sily](#)“ s potenciálom spôsobiť zmätok. normálny život občanov.

Národ podozrivých.

Tak ako sa Americké impérium pozerá na svojich občanov ako na [podozrivých, ktorých treba sledovať, sledovať a kontrolovať](#), Rímske impérium sa na všetkých potenciálnych nepodriadených, od obyčajných zlodejov až po plnohodnotných povstalcov, pozeralo ako na [hrozbu svojej moci](#). Povstalec bol [videný ako priamo vyzyvajúci cisára](#). „Bandita“ alebo [revolucionár](#), ktorý bol považovaný za schopného prevrátiť ríšu, bol vždy považovaný za vinného a zaslúžil si najkrutejšie tresty vrátane trestu smrti. Banditi boli zvyčajne verejne a kruto trestaní ako prostriedok na [odradenie ostatných od spochybňovania moci štátu](#). Jedným z takýchto verejných trestov bola Ježišova poprava.

Akty občianskej neposlušnosti povstalcov.

Podobne ako Rímske impérium, aj Americké impérium prejavilo [nulovú toleranciu voči disidentom ako Julian Assange, Edward Snowden a Chelsea Manningová](#), ktorí odhalili podhubie policajného štátu. Ježiš bol tiež označený za politického revolucionára, počnúc jeho útokom na obchodníkov s peniazmi v židovskom chráme, aktom občianskej neposlušnosti na mieste administratívneho sídla Sanhedrinu, najvyššej židovskej rady.

Zatýkanie vo vojenskom štýle v hlbokéj noci.

Ježišovo zatknutie svedčí o tom, že Rimania ho vnímali ako revolucionára. Ježiš bol strašidelne podobný dnešným nájazdom tímu SWAT a bol zatknutý uprostred noci v tajnosti veľkou [ťažkou ozbrojenou flotilou vojakov](#). Jeho prenasledovatelia, než len žiadali Ježiša, keď ho prišli zatknúť, vopred spolupracovali s Judášom. Judáš, ktorý pôsobil ako vládny informátor, vytvoril bozk ako tajný identifikačný znak, čím naznačil, že na získanie spolupráce tohto zdanlivo „nebezpečného revolucionára“ treba použiť určitú úroveň podvodu a triku.

Mučenie a trest smrti.

V Ježišovej dobe náboženský kazatelia, samozvaní proroci a nenásilní demonštranti neboli hneď zatknutí a popravení. Veľkňazi a rímski guvernéri za normálnych okolností dovolili protestu, najmä menšiemu, prebehnúť. Vládne orgány sa však rýchlo zbavili vodcov a hnutí, ktoré zrejme ohrozovali Rímsku ríšu. Obvinenia vznesené proti Ježišovi – že bol hrozbou pre stabilitu národa, bol proti plateniu rímskych daní a tvrdil, že je právoplatným kráľom – boli čisto politické, nie náboženské. Rimanom ktorékoľvek z týchto obvinení stačilo na to, aby si zaslúžili smrť ukrižovaním, ktoré bolo zvyčajne vyhradené pre otrokov, NeRimanov, radikálov, revolucionárov a najhorších zločincov.

Ježiš bol predstavený Pontskému Pilátovi „[ako rušiteľ politického pokoja](#)“, vodca vzbury, politická hrozba a najväčšie – žiadateľ o kráľovskú hodnosť, „kráľ revolučného typu“. Keď bol Ježiš formálne odsúdený Pilátom, je odsúdený na smrť ukrižovaním, „rímskym prostriedkom na popravu zločincov

odsúdených za velezradu“. Účelom ukrižovania nebolo ani tak zabiť zločinca, ale bolo to mimoriadne verejné vyhlásenie, ktoré malo vizuálne varovať všetkých, ktorí by spochybnili moc Rímskej ríše. Preto bol vyhradený len pre najextrémnejšie politické zločiny: zrada, vzburá, vzburá a banditizmus. Potom, čo bol Ježiš nemilosrdne bičovaný a zosmiešňovaný, bol pribitý na kríž.

Ježiš - revolucionár, politický disident a nenásilný aktivista - žil a zomrel v policajnom štáte. Akákoľvek úvaha o Ježišom živote a smrti v policajnom štáte musí brať do úvahy niekoľko faktorov: Ježiš dôrazne vystupoval proti takým veciam, ako sú impériá, ovládanie ľudí, štátne násilie a mocenská politika. Ježiš spochybnil politické a náboženské systémy svojej doby. A svetské mocnosti sa báli Ježiša nie preto, že ich vyzýval, aby ovládli tróny alebo vládu, ale preto, že podkopával ich nároky na nadvládu, a odvážil sa hovoriť pravdu moci v čase, keď to mohlo - a často aj stálo - stať človeka jeho života.

Žiaľ, na radikálneho Ježiša, politického disidenta, ktorý sa zamerával na nespravodlivosť a útlak, sa dnes do značnej miery zabudlo, nahradil ho sympatický, usmievavý Ježiš, ktorý chodil na náboženské sviatky, ale inak bol nemý, pokiaľ ide o záležitosti vojny, moci a politiky.

Avšak pre tých, ktorí skutočne študujú život a učenie Ježiša, je zvučnou témou téma priameho odporu voči vojne, materializmu a impériu.

Aký výrazný protiklad k radám, ktoré [Američanom](#) dávajú cirkevní vodcovia, aby sa „podriadili svojim vodcom a tým, ktorí majú autoritu“, čo v americkom policajnom štáte znamená plnenie, podriaďovanie sa, podriaďovanie sa, poslušnosť rozkazom, podriaďovanie sa autorite a všeobecne robenie čohokoľvek vládny úradník vám povie, aby ste to urobili.

Hovoriť Američanom, aby slepo poslúchali vládu alebo [vložíli svoju vieru do politiky a volili politického spasiteľa](#), je v rozpore so všetkým, pre čo Ježiš žil a zomrel.

Pôjdeme cestou najmenšieho odporu - zatvárať oči pred zlami našej doby a kráčať v súlade s policajným štátom - alebo budeme [transformovaní nonkonformisti](#) „oddaní spravodlivosti, mieru a bratstvu“?

Ako nám Martin Luther King Jr. pripomína v silnej [kázni pred 70 rokmi](#) : „Tento príkaz neprispôsobovať sa pochádza... [od] Ježiša Krista, najoddanejšieho nonkonformistu na svete, ktorého etická nekonformita stále spochybňuje svedomie ľudstva.“

Nakoniec, ako objasňujem vo svojej knihe [Battlefield America: The War on the American People](#) a v jej fiktívnom náprotivku [The Erik Blair Diaries](#) , toto je rozpor, ktorý treba vyriešiť, ak radikálny Ježiš - ten, ktorý sa postavil Rímskej ríši a bol ukrižovaný ako varovanie pre ostatných, aby nenapádali mocnosti, ktoré majú byť - má byť príkladom pre našu modernú dobu.

AUTOR: Nisha Whitehead

Překlad: S.S.

[ZDROJ](#)